

Preventivní program předcházení školní neúspěšnosti

Školní neúspěšnost:

Školní neúspěšnost je chápána jako selhávání žáka v podmínkách školního edukačního programu. Projevuje se nejen špatným prospěchem, ale také negativními postoji žáka k vlastnímu učení, ke vzdělávání, k učitelům a obecně ke škole. Školní neúspěšnost je téměř vždy způsobena souborem více příčin, které je třeba včas rozkrýt, aby bylo možné přijmout účinná opatření k nápravě.

Faktory školní neúspěšnosti aneb Čeho si všímáme:

- Osobnost žáka – snížená inteligence, poruchy učení, emoční labilita, nízká odolnost vůči zátěži, zdravotní problémy (snížená výkonnost), poruchy chování apod.
- Absence žáka ve škole – absence žáka je vysoká nebo dlouhodobá nebo vázaná na konkrétní předměty/učitele apod.
- Změna ŠVP – v důsledku přestěhování, tj. přechodu na jinou školu apod.
- Rodinné prostředí – nepodnětné, nadměrně ochranné, nezáměr rodičů o spolupráci se školou, střídavá péče apod.
- Atmosféra školy – nekvalitní mezilidské vztahy, chybějící komunikace a spolupráce apod.
- Sociálně patologické jevy – šikana, kyberšikana, domácí násilí, záškoláctví apod.
- Žák – cizinec.

Prevence školní neúspěšnosti z pohledu školy:

- Škola klade na žáka přiměřené nároky.
- Škola důsledně kontroluje pravidelnou docházku žáka do školy, včas registruje zvýšenou absenci.
- Škola zdůrazňuje pozitivní stránky žáka, oceňuje jeho jedinečnost, dává mu příležitost zažít úspěch, vyhýbá se negativnímu srovnávání.
- Škola důsledně kontroluje plnění zadaných úkolů.
- Škola podporuje aktivitu žáků, umožňuje vyslovovat vlastní názory, žáky motivuje.
- Škola s žákem rozebírá jeho úspěchy a neúspěchy.
- Škola věnuje pozornost rodinnému zázemí žáka.

Při řešení školní neúspěšnosti škola postupuje takto:

1. Vyučující zaznamená žákovy potíže a vyhodnotí, zda se jedná o ojedinělý výpadek, nebo trvalejší problém.
2. Je-li problém trvalejšího charakteru, vyučující informuje třídního učitele.
3. Třídní učitel ověří, zda jde o problém spojený jen s jedním vyučovacím předmětem, nebo zda se týká více předmětů.
4. Třídní učitel kontaktuje výchovného poradce a zjistí, zda je/není školní neúspěšnost žáka vázána na případné výchovné problémy.
5. Třídní učitel kontaktuje zákonného zástupce žáka a nabídne řešení v rámci jednání školního poradenského pracoviště.
6. Jednání školního poradenského pracoviště se dále účastní ředitel školy, výchovný poradce, školní metodik prevence a třídní učitel. O jednáních se vedou písemné záznamy.
7. Na základě zjištěných informací škola **navrhne vhodná opatření.**

Mezi ně patří například:

- podpůrné pomůcky a podpůrné aktivity (přehledy, slovní hodnocení, formativní hodnocení, preference vizuálního/sluchového vnímání apod.)
 - individuální konzultace a doučování
 - navýšení počtu třídnických hodin (pomoc při začleňování žáka do třídního kolektivu)
 - zvýšení frekvence schůzek se zákonným zástupcem žáka
 - vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu (stanovení přiměřeného rozsahu učiva)
 - sestavení plánu pedagogické podpory
 - možnosti pedagogické asistence
 - spolupráce se školským poradenským zařízením (pedagogicko-psychologická poradna, speciálně pedagogické centrum, středisko výchovné péče apod.)
 - spolupráce s OSPOD (pokud školní neúspěšnost žáka souvisí se sociálním znevýhodněním)
8. Škola průběžně vyhodnocuje úspěšnost přijatých opatření.

Zpracovala: Mgr. Lenka Urbanová – školní metodik prevence